

नेपाल र भारतबीच समदूरी होइन, सन्तुलित सम्बन्ध बनाउनुपर्छ

नेपालले भारतमा आफ्ना राजदूत पठाउँदा मधेशकै कुनै विद्वान व्यक्ति पठाउनुपर्ने हो, जसले नेपालको हित राम्ररी बुझेका छन् र भारतको पनि हित बुझेका छन्। दुईटैको हित बुझेर राम्ररी काम गर्ने मधेशका कोही विद्वान व्यक्तिलाई नेपालले राजदूतको रूपमा पठायो भने त्यसले धेरै सफलतापूर्वक काम गर्न सक्छ।

डा. रामभक्त पी.बी. ठाकुर
पूर्वराजदूत

नेपालमा बहिरै दुई तिहाई बहुमतको सरकार आएपछि छिमेकी भिचराष्ट्र भारतसँगको सम्बन्ध कस्तो पाउनुपर्नेछ ?

— दुई तिहाईको सरकार आएपछि नेपालले जसरी सन्तुलित रूपमा भारतसँग हिंडनुपर्ने थियो, नीतिहरू अपनाउनु पर्ने थियो, त्यो दिशामा यो सरकार अलि चुकेको छ। यो सरकारको भूकम्प बढी उत्तर तिर देखियो। त्यसले गर्दा बीचको जुन सन्तुलन र असहज स्थिति थियो त्यसैको कारणले हो। पछि सरकारले यसलाई महसुस गरेर बिभिन्न प्रकारका आफ्नो प्रभाव र सहभागिता देखायो। किनभने नेपालको समग्र विकासका लागि भारतको जतिकै आवश्यकता छ, जति चीनको जरूरत छ। तर, भारत र चीनलाई जसरी सन्तुलित गर्ने भन्ने कुरा देशको जनताको आकांक्षामा निर्भर गर्दछ।

○ त्यसोभए, नेपालको परराष्ट्र नीतिलाई कसरी विरलेषण गर्नुहुन्छ ?

— नेपाल र भारतबीचको एउटा समदूरीको सम्बन्ध हो भनेर पहिले भनिन्थ्यो त्यो अब रहने। भारत र नेपालको समदूरीको सम्बन्ध होइन। भारत र नेपालको सन्तुलित सम्बन्ध हो। कहिलेकाहीँ भारततिर राम्रो भएको देखिन्छ, भने कहिलेकाहीँ चीनतिर देखिन्छ। तर, यसमा सन्तुलन बनाउनुपर्छ न किन समदूरी। समदूरी भनेको बहुरै कम्प्लेक्स शब्द हो। सम्बन्धलाई सुमधुर बनाएर देश

लाग्यो भने भारत नेपालका आफ्नो स्वार्थको रूपमा सुरक्षालाई धेरै ध्यान दिदै आएको छ। त्यसैले भारत यदि नेपालसँग केही चाहन्छ भने पहिलो चीज हो सुरक्षा र अर्को कुरा इकोनोमिक पार्टनरसिप। यी दुईटै कुरामा हामी ध्यान दिनुपर्ने भने भारतसँग हाम्रो सम्बन्ध कहिल्यै पनि खराब हुँदैन। अहम राम्रो भएर जान्छ।

○ बहिरै भारतका लागि नेपाली राजदूतको रूपमा निरालम्बर बाबाय सिफारिश हुनुपर्नेछ। नेपाल र भारतबीच अहम सुमधुर सम्बन्ध बनाउन उहाँका चुनौतीहरू कति देख्नुहुन्छ ?

— यो त उहाँको व्यक्तिगत क्षमता, कुशलता, ज्ञान र प्रयासमा निर्भर पर्छ। तर, उहाँका अगाडि धेरै चुनौतीहरू छन्। उहाँले यो राम्ररी बुझ्नु पर्ने गर्दछ। भारत र नेपालको बीचमा उहाँले सामना गर्नुपर्ने केही समस्याहरू बहुत टक्करो रूपमा छन्। जस्तै, के कारणले नेपाल इन्टेन्ड हुन्छ, किन हामी भारतप्रति नकारात्मक दृष्टिकोण बनाउँछौं। त्यसको समाधानका लागि मेचीदेखि महाकालीसम्म सीमाको राम्ररी व्यवस्थापन हुनुपर्छ। अन्तर सीमा क्षेत्रमा रहेका नेपालीले महसुस गर्दछ कि कहीं कहीं भारतले सीमा मिचेको छ। त्यसलाई धेरै देशकै उच्चस्तरबाट वैज्ञानिक तरिकाले समाधान गरिनु पर्छ। दोस्रो कुरा व्यापार घाटा हो। हामीले एक रूपैयाँ पठाउँछौं भने सात रूपैयाँ मगाउँछौं। त्यसैले, नेपालबाट

विवादका कुराहरू बाउँछन्, यसलाई सीमासमाधानका उपायहरूबारे किन पहल हुँदैन ?

— यस विषयलाई जनताले जति महत्व दिएका छन्, त्यसरी सरकारले महत्व नै दिएको छैन। यो समाधान गर्न नसके कुरा होइन। किनभने अधिकांश ठाउँमा सीमा रिजिड गरिएको छ, बकायरा कागजमा जोड छ, कति छिप्री कता हो भनेर। म आफैँ पनि सीमामा हाकिम भएर जाँदा धेरै ठाउँमा सच्याएको छु। दुई चार ठाउँमा अलि अल्पसंख्यक छन्। जस्तै, सुस्ता, कैलाली, कालापानी लगायतका ठाउँमा अलि समस्याग्रस्त छ। त्यसमा अलि विशेष ध्यान दिनुपर्ने हुन्छ। तर, बाँकी ठाउँमा वैज्ञानिक रूपले मिल्नेको छ।

○ भारतले सीमा भित्रको भन्ने कुराहरू बाउँछन्, तर चीनले पनि नेपालको सीमा मिचेको छ। ती कुराहरू किन बाहिर बाउँदैनन् ?

— सीमा मिचेको भन्ने शब्द म त्यति मन पराउँदैन। सीमा मिचेको जस्तो देखियो, मिचेको पनि होला तर त्यसका लागि धेरै देशका अधिकारीहरूले मिलेर समाधान निकाल्नुपर्ने हुन्छ।

○ नेपाललाई ल्याण्डलॉक कन्ट्रि भनिन्छ। यो ल्याण्डलॉक कन्ट्रिलाई ल्याण्डलॉक कन्ट्रि रूपमा किन सङ्घर्षाग गर्न सकिने ?

आउँछ, भने त्यो हामीले विचार गर्नुपर्ने कुरा हो। नेपालको इकोनोमीले धान्न सक्छ कि सक्दैन, हाम्रो त्यति आर्थिक क्रियाकलाप छ कि छैन, पछि बनाउन सक्छौं कि सक्दैनौं, कि अणु डुबेर खतम हुने हो यी सब कुराहरू हेरेर एकै चोटि त्यो क्रियाकलाप गर्नुभन्दा विस्तारै गरेको राम्रो हुन्छ।

○ नेपालमा जसरी भारतको लगानीहरू बाउँछन्, त्यो कतिपय परिधिजनहरू समयमा सम्पन्न हुँदैन, जसपछि परिलेको हुन्छ। यसमा कमजोरी कहाँ देख्नुहुन्छ ?

— यसमा सरकार र लगानी गर्ने पक्षको पनि कमजोरी रहेको हुन्छ। जो मान्छे लगानी गर्न आउँछ उसले आफ्नो फाइदा सोचिरेको हुन्छ। फाइदा भयो भने फटाफट सबै काम भइहाल्छ। यसले गर्दा मान्छेहरू बहुत निरुत्साहित हुन्छन्। अहिले नेपालमा विदेशी लगानी किन भइरहेको छैन भने यहाँ अलि राम्रो वातावरण छैन। जो मान्छेले सुरक्षा महसुस गरिरहेको छैन। लगानीकर्ताको लगानीको सुरक्षा प्रत्याभूति हुँदैन तबसम्म लगानी गर्दैन। यसका लागि लगानीमैत्री वातावरण बनाउनुपर्छ। त्यो अहिलेसम्म सरकारले दिन सकेको छैन।

○ नेपालले भारतसँग अहम सुमधुर बनाउन वा भारतीय लगानी भित्र्याउन कस्ता राजदूत पठाउनुपर्ने हो ?

— नेपालले भारतमा आफ्ना राजदूत

- नेपाल र भारतबीचको एउटा समदूरीको सम्बन्ध हो भनेर पहिले भनिन्थ्यो त्यो अब रहने। भारत र नेपालको समदूरीको सम्बन्ध होइन। भारत र नेपालको सन्तुलित सम्बन्ध हो।
- म नेपालको परराष्ट्र सेवामा करिब ३०/३५ वर्ष काम गरेँ। त्यस दौरानमा दिल्लीमा कार्यवाहक राजदूत हुँदा मैले भारतलाई बुझ्ने अवसर पाएँ। नेपालको समस्या के हो, भारतको हेर्ने दृष्टिकोण के हो लगायतका विषयमा भित्र पसेर राम्ररी बुझेँ।
- भारत यदि नेपालसँग केही चाहन्छ भने पहिलो चीज हो सुरक्षा र अर्को कुरा इकोनोमिक पार्टनरसिप।
- सीमा विवादका विषयलाई जनताले जति महत्व दिएका छन्, त्यसरी सरकारले महत्व नै दिएको छैन। यो समाधान गर्न नसके कुरा होइन।
- मधेशमा थुप्रै विद्वान व्यक्तिहरू छन्, जसले राष्ट्रको हितमा र भारतको पनि हित राम्ररी बुझेर काम गर्न सक्नेछन्। म मात्रै होइन, मभन्दा पनि राम्रा-राम्रा मान्छेहरू छन्। तर, राष्ट्रले उसलाई ल्याउनुपर्छ।
- अहिलेसम्म जति पिनर रहेका छन् एउटा एउटा त्यहाँ गएका छन् सबैको रेकर्ड नराख्ने नै देखिएको छ। त्यसले गर्दा राष्ट्रको प्रतिष्ठा पनि गुमाइहाल्ने कुरा छ र राजदूतको जुन प्रतिष्ठा हुन्छ त्यो त खतम नै भइसकेको छ।

र जनताको आकांक्षालाई लिएर हिंडनुपर्छ।

○ तपाईं भारतका लागि कार्यवाहक राजदूतको रूपमा पनि कार्य गरिसक्नुभएको छ। आफ्नो जीवनको राम्रो समय परराष्ट्र सेवामा योगदान दिएभयो। वर्तमान अवस्थामा नेपालसहित भारतको नीतिमा परिवर्तन आएको हो ?

— म नेपालको परराष्ट्र सेवामा करिब ३०/३५ वर्ष काम गरेँ। त्यस दौरानमा दिल्लीमा कार्यवाहक राजदूत हुँदा मैले भारतलाई बुझ्ने अवसर पाएँ। नेपालको समस्या के हो, भारतको हेर्ने दृष्टिकोण के हो लगायतका विषयमा भित्र पसेर राम्ररी बुझेँ। त्यो बुझेपछि मलाई के

नियत बढाउने र आयात कम गर्ने रणनीति बनाउनुपर्छ। त्यसो चुनौती भनेको नेपालमा भारतीय लगानी बढीभन्दा बढी आओस् भने वातावरण बनाउनुपर्छ। चौथो कुरा भारतको सुरक्षा हो। भारतको सुरक्षा आतंकवादीसँग धेरै सम्बन्धित छ। कुनै किसिमबाट पिन आतंकवादी क्रियाकलापहरू नेपालको भूमिबाट भारततिर जान्नु हुँदैन। त्यसमा अलि सफिक र सचेत हुनुपर्छ। यदि भारतको सीमामा अन्य देशहरू पुग्यो भने निर्यातकुरामा भारतको सुरक्षामा असर पर्ने सम्बन्ध देखिन्छ। त्यसमा अलि दीर्घकालीन समाधान गरिदिन तबसम्म सम्बन्धमा सुमधुरता आउँदैन।

○ बेला-बेलामा जसरी सीमा

ल्याण्डलॉक शब्द राम्रो हो र गर्न पनि सकिन्छ। अहिलेसम्म इण्डिया लिङ्क नै हो। उत्तरतिर हामीले छोलेके छौं। एउटा तातोपानीको नाका थियो त्यो पनि खस्त भयो। अब मुस्ताङ र रम्बाबाट खोल्ने भनिएको छ। अर्थ कम छ र राजनीतिक कुरा बढी लागिरहेको छ। त्यो गरेर देशलाई राम्रो हुनुपर्छ। तर, त्यसको सयुग्ण राम्रो उद्देश्यले गर्नुपर्छ।

○ भनेपछि, ल्याण्डलॉकको रूपमा नेपालले फाइदा विन सक्छा त ?

— अहिले चाहिँनेको कार्यक्रम अनुसार चीनको बीआरआइ (बेल्ट रोड इनिशिएटिव) छ, यस्तो किसिमले खोर्खोर् अणु यदि नेपालको टाउकोमा

पठाउँदा मधेशकै कुनै विद्वान व्यक्ति पठाउनुपर्ने हो, जसले नेपालको हित राम्ररी बुझेका छन् र भारतको पनि हित बुझेका छन्। दुईटैको हित बुझेर राम्ररी काम गर्ने मधेशका कोही विद्वान व्यक्तिलाई नेपालले राजदूतको रूपमा पठायो भने त्यसले धेरै सफलतापूर्वक काम गर्न सक्छ। जसले नेपालको हितमा र भारतको पनि हित बुझेर राम्ररी काम गर्ने मधेशका कोही विद्वान व्यक्तिलाई नेपालले राजदूतको रूपमा पठायो भने त्यसले धेरै सफलतापूर्वक काम गर्न सक्छ। जसले नेपालको हितमा र भारतको पनि हित बुझेर राम्ररी काम गर्ने मधेशका कोही विद्वान व्यक्तिलाई नेपालले राजदूतको रूपमा पठायो भने त्यसले धेरै सफलतापूर्वक काम गर्न सक्छ। जसले नेपालको हितमा र भारतको पनि हित बुझेर राम्ररी काम गर्ने मधेशका कोही विद्वान व्यक्तिलाई नेपालले राजदूतको रूपमा पठायो भने त्यसले धेरै सफलतापूर्वक काम गर्न सक्छ।

यो तपाईंको देश हो भनेर तिन दिने बेलामा जम्मे पहाडका मान्छेलाई दिने गरिन्छ।

○ भनेपछि, सीमा क्षेत्रको समस्या नबुझ्ने व्यक्तिको रूपमा तपाईं पृथ्वी व्यक्तिको समूहमा थिए ?

— पृथ्वी व्यक्तिको समूहमा थिएँ। भारतको प्रतिवेदन किन सार्वजनिक भएन त्यो त म भन्ने सकिँदैन। त्यसमा मधेशकै मान्छे नभएर त्यो प्रतिवेदन सार्वजनिक नभएको हो भनेर म भनिँदैन। तर, त्यो प्रतिवेदनमा दृष्टिकोण के राखेको छ। तर, त्यस समूहमा मधेशको विद्वान मान्छे राखेको भए अक्षय पनि त्यहाँ दृष्टिकोण फरक हुन्थ्यो र स्वीकारयोग्य कुराहरू जान्थ्यो होला। त्यो प्रतिवेदनमा अक्षय पनि केही न केही कुरामा चित्त बुझेको छैन त्यसले गर्दा सार्वजनिक हुन हिलो भइरहेको छ।

○ तपाईंले भारतसँग अहम सुमधुर बनाउन वा भारतीय लगानी भित्र्याउन कस्ता राजदूत पठाउनुपर्ने हो ?

— त्यो त हो। जो कुनै पार्टीका सदस्य हुन् वा नजिक छन् त्यस्ता मान्छेहरू मात्र जान्छन्। उसले त्यहाँ गएर पार्टीको मात्रै हित गर्छ, राष्ट्रको हित उसको ध्यानमै हुँदैन। अहिलेसम्म जति पिन राजदूत त्यहाँ गएका छन् सबैको रेकर्ड नराख्ने नै देखिएको छ। त्यसले गर्दा राष्ट्रको प्रतिष्ठा पनि गुमाइहाल्ने कुरा छ र राजदूतको जुन प्रतिष्ठा हुन्छ त्यो त खतम नै भइसकेको छ।

○ दुई देशबीचको सम्बन्ध अहम सुमधुर बनाउन नेपाल र भारतबीच गठन भएको पृथ्वी व्यक्तिको समूहले कुनै प्रतिवेदन किन सार्वजनिक नभएको होला ?

— त्यो पृथ्वी व्यक्तिको समूह नै अग्रो थियो। सीमा क्षेत्रको समस्या र सन् १९५० को सन्धि अध्ययन गर्नका लागि त्यो पृथ्वी व्यक्तिको समूह बनाइएको थियो। त्यो समूहमा नेपालको तर्फबाट एउटा पनि मधेशका मान्छे थिएन। त्यसैले अग्रो दृष्टिकोण नेपालको पहिले नै देखियो। तर भारतको पक्षमा हेर्नु, त्यसमा नेपाली जान्ने एउटा उपरती, एउटा लामाजी हुनुहुन्छ। त्यस्तै, त्यस क्षेत्रका समस्या बुझेका मधेशका पनि दुई जना विद्वानलाई नेपालले आफ्नो तर्फबाट सदस्य बनाइदिएको भए राम्रो हुन्थ्यो। तर, मधेशका मान्छेलाई सरकारीले विरवासे गर्दैन। भन्ने बेलामा यो देश सबै नेपालीको हो भनेर तर, व्यवहारमा विभेद गर्ने। नेपालमा मधेशका मान्छेलाई

यो तपाईंको देश हो भनेर तिन दिने बेलामा जम्मे पहाडका मान्छेलाई दिने गरिन्छ।

○ भनेपछि, सीमा क्षेत्रको समस्या नबुझ्ने व्यक्तिको रूपमा तपाईं पृथ्वी व्यक्तिको समूहमा थिए ?

— पृथ्वी व्यक्तिको समूहमा थिएँ। भारतको प्रतिवेदन किन सार्वजनिक भएन त्यो त म भन्ने सकिँदैन। त्यसमा मधेशकै मान्छे नभएर त्यो प्रतिवेदन सार्वजनिक नभएको हो भनेर म भनिँदैन। तर, त्यो प्रतिवेदनमा दृष्टिकोण के राखेको छ। तर, त्यस समूहमा मधेशको विद्वान मान्छे राखेको भए अक्षय पनि त्यहाँ दृष्टिकोण फरक हुन्थ्यो र स्वीकारयोग्य कुराहरू जान्थ्यो होला। त्यो प्रतिवेदनमा अक्षय पनि केही न केही कुरामा चित्त बुझेको छैन त्यसले गर्दा सार्वजनिक हुन हिलो भइरहेको छ।

○ तपाईंले भारतसँग अहम सुमधुर बनाउन वा भारतीय लगानी भित्र्याउन कस्ता राजदूत पठाउनुपर्ने हो ?

— त्यो त हो। जो कुनै पार्टीका सदस्य हुन् वा नजिक छन् त्यस्ता मान्छेहरू मात्र जान्छन्। उसले त्यहाँ गएर पार्टीको मात्रै हित गर्छ, राष्ट्रको हित उसको ध्यानमै हुँदैन। अहिलेसम्म जति पिन राजदूत त्यहाँ गएका छन् सबैको रेकर्ड नराख्ने नै देखिएको छ। त्यसले गर्दा राष्ट्रको प्रतिष्ठा पनि गुमाइहाल्ने कुरा छ र राजदूतको जुन प्रतिष्ठा हुन्छ त्यो त खतम नै भइसकेको छ।

○ दुई देशबीचको सम्बन्ध अहम सुमधुर बनाउन नेपाल र भारतबीच गठन भएको पृथ्वी व्यक्तिको समूहले कुनै प्रतिवेदन किन सार्वजनिक नभएको होला ?

— त्यो पृथ्वी व्यक्तिको समूह नै अग्रो थियो। सीमा क्षेत्रको समस्या र सन् १९५० को सन्धि अध्ययन गर्नका लागि त्यो पृथ्वी व्यक्तिको समूह बनाइएको थियो। त्यो समूहमा नेपालको तर्फबाट एउटा पनि मधेशका मान्छे थिएन। त्यसैले अग्रो दृष्टिकोण नेपालको पहिले नै देखियो। तर भारतको पक्षमा हेर्नु, त्यसमा नेपाली जान्ने एउटा उपरती, एउटा लामाजी हुनुहुन्छ। त्यस्तै, त्यस क्षेत्रका समस्या बुझेका मधेशका पनि दुई जना विद्वानलाई नेपालले आफ्नो तर्फबाट सदस्य बनाइदिएको भए राम्रो हुन्थ्यो। तर, मधेशका मान्छेलाई सरकारीले विरवासे गर्दैन। भन्ने बेलामा यो देश सबै नेपालीको हो भनेर तर, व्यवहारमा विभेद गर्ने। नेपालमा मधेशका मान्छेलाई

